

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

29 AVRIL 1986

PROJET DE LOI

portant approbation de la convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas modifiant le Traité conclu le 20 juin 1960 à Bruxelles au sujet de l'amélioration du canal de Terneuzen à Gand et du règlement de quelques questions connexes, et réglant la mise à disposition d'eau douce aux Pays-Bas par la Belgique suite à cette modification, signée à La Haye le 5 février 1985

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Généralités

En 1968, le Ministre des Travaux publics et son collègue néerlandais, le Ministre des Transports et des Travaux publics, étaient parvenus à l'accord de principe suivant :

- par dérogation au Traité du 20 juin 1960, les Pays-Bas sont disposés à entreprendre en faveur de la Belgique, un approfondissement supplémentaire d'un mètre du canal de Terneuzen à Gand, pour atteindre le niveau - 13,50 m;
- en compensation de l'accroissement de la salinisation du canal par suite dudit approfondissement, les Pays-Bas se voient promis l'excédent d'eau de surface de l'« Isabellapolder » et du « Zwarte-Sluispolder ».

Ce creusement supplémentaire fut exécuté sans attendre l'entrée en vigueur d'une convention internationale et le 8 novembre 1974, un contrat portant sur le mode et les conditions des captages d'eau fut signé entre les deux administrations des polders et la Société de distribution d'eau N.V. Watermaatschappij « Zeeland ».

C'est en vue de préciser et de confirmer l'accord de principe et le contrat susvisés que la convention examinée ici a été établie.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

29 APRIL 1986

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België tot wijziging van het op 20 juni 1960 te Brussel gesloten Verdrag betreffende de verbetering van het kanaal van Terneuzen naar Gent en de regeling van enige daarmede verband houdende aangelegenheden en tot regeling van de terbeschikkingstelling van zoet water door België aan Nederland naar aanleiding van deze wijziging, ondertekend te 's-Gravenhage op 5 februari 1985

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. — Algemeen

In 1968 bereikten de Minister van Openbare Werken en zijn Nederlandse collega, de Minister van Verkeer en Waterstaat, volgende beginselovereenkomst :

- Nederland is bereid om, in afwijking van het Verdrag van 20 juni 1960 en ten behoeve van België, het kanaal van Terneuzen naar Gent van 1 m extra te verdiepen tot - 13,50 m;
- ter compensatie van de toenemende verzilting van het kanaal als gevolg van deze verdieping wordt Nederland het overtollig oppervlaktewater van de Isabella- en Zwarte-Sluispolder toegezegd.

Vooruitlopend op de totstandkoming van een internationale overeenkomst werd de extra-verdieping uitgevoerd en werd op 8 november 1974 tussen de twee polderbesturen en de N.V. Watermaatschappij « Zeeland » een contract ondertekend betreffende de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de waterwinning zal geschieden.

Ter uitwerking en bevestiging van bovengenoemde beginselovereenkomst en contract werd voorliggende overeenkomst opgesteld.

II. — Examen article par article

Article 1er.

L'article 1er remplace l'article 32 du Traité du 20 juin 1960, qui stipulait que les deux gouvernements prendraient, sur leurs territoires respectifs, les mesures voulues pour qu'à Terneuzen, à 2 200 mètres au sud de l'écluse ouest (Westsluis), la teneur en ions chlore ne dépasse pas 3,5 g/litre.

Cette teneur en ions chlore est la résultante de deux activités à effet opposé, exercées respectivement par les Pays-Bas et la Belgique :

- l'éclusage de navires de mer, de sorte que de l'eau salée s'introduit dans le canal et ce, en dépit des mesures et des dispositions visant à combattre la salinité;
- le déversement d'eau douce dans la section belge du canal par l'écluse du « Tolhuis » (« Tolhuissluw ») et l'écluse d'Evergem.

Dans la pratique, il s'est avéré qu'il n'était pas toujours possible de respecter cette norme. Celle-ci n'a pas été dépassée pendant les périodes où une énorme quantité d'eau douce fut déversée dans la section belge du canal. C'est ainsi qu'en 1982 (du reste une année record), la Belgique a fourni un apport moyen de 22 m³/sec. d'eau douce dans le canal, ce qui, sur une base annuelle, représente un volume d'eau douce de 694 millions de m³, quantité énorme pouvant certainement être utilisée de manière plus efficace.

L'article 1er de la nouvelle convention renonce définitivement à l'imposition d'une norme en matière de teneur en ions chlore. On a convenu que la Belgique veillera à ce qu'on ne descende pas au-dessous du minimum normal d'eau douce que la Belgique fournit au canal; cette quantité minimale est fixée cette fois à 13 m³/sec., ce qui correspond à un volume annuel de 410 millions de m³.

Il serait toutefois dommage qu'une telle quantité d'eau douce soit consacrée à la désalinisation du canal. Dès lors, l'accord intervenu stipule que l'alimentation peut descendre au-dessous de 13 m³/sec., pour autant que cette insuffisance de l'apport soit compensée par d'autres mesures permettant de contenir la salinité dans les mêmes limites.

Pour satisfaire à l'exigence initiale de qualité, il faut un volume qui, en fonction des éclusages et de la perte par évaporation, s'élève à environ 20 m³/sec. En fait, la nouvelle mesure implique que le minimum du débit soit ramené à 13 m³/sec. Une diminution plus prononcée est encore possible, en prenant des dispositions réduisant la pénétration saline à Terneuzen. Des mesures de cet ordre ne sont pas encore connues mais peuvent être examinées. En toute hypothèse, le débit devra toujours s'établir au moins à 5 m³/sec. pour compenser la perte d'eau par évaporation. La réduction de la pénétration saline à Terneuzen signifie donc que, pour la Belgique, un certain volume d'eau douce est mis potentiellement à sa disposition.

Toutefois, ce qui est essentiel, c'est que la Belgique comme les Pays-Bas, fassent des efforts communs en vue de limiter la teneur en sel. Cette concertation réciproque est dès lors le point principal de la convention proposée.

Enfin, si on peut faire état d'un allègement des obligations de la Belgique, il ne faut pas perdre de vue qu'il y va également de son intérêt de maintenir aussi bas que possible, la teneur en sel du canal.

Art. 2.

Cet article confirme la livraison aux Bays-Bas de l'eau de surface de l'« Isabellapolder » et du « Zwarte-Sluispolder », sous réserve toutefois que cette eau ne soit pas nécessaire aux besoins normaux de l'agriculture et de l'horticulture dans lesdits polders. Les Pays-Bas disposent en quelque sorte d'un droit d'option sur

II. — Artikelsgewijze bespreking

Artikel I.

Artikel I vervangt artikel 32 van het Verdrag van 20 juni 1960, dat bepaalde dat beide Regeringen, elk op haar gebied, de nodige maatregelen treffen opdat te Terneuzen (2,2 km ten zuiden van de Westsluis) een gehalte aan chloorionen van 3,5 g/l niet wordt overschreden.

Dit gehalte aan chloorionen is het resultaat van twee activiteiten met een tegengesteld effect, die respectievelijk door Nederland en België worden uitgevoerd :

- het schutten van zeeschepen waardoor zout water in het kanaal dringt en dit ondanks de maatregelen en voorzieningen ter bestrijding van het zoutbezwaar;
- het lozen van zoet water in het Belgisch gedeelte van het kanaal via de Tolhuissluw en de sluis te Evergem.

In de praktijk bleek dat het niet altijd mogelijk was deze norm na te komen. Deze norm werd niet overschreden in de perioden dat een enorme hoeveelheid zoet water in het Belgische gedeelte van het kanaal werd geloosd. In 1982 (overigens een piekjaar) werd door België b.v. gemiddeld 22 m³/sec. zoet water in het kanaal ingebracht, wat op jaarbasis een volume zoet water vertegenwoordigt van 694 miljoen m³, een enorme hoeveelheid die ongetwijfeld nuttig kan gebruikt worden.

In artikel I van de nieuwe overeenkomst wordt definitief afgezien van een opgelegde norm inzake chloorionengehalte. Er werd overeengekomen dat België er zorg voor zal dragen dat de gebruikelijke minimale hoeveelheid zoet water, die België aan het kanaal toevoegt niet onderschreden wordt; deze minimale hoeveelheid wordt nu bepaald op 13 m³/sec., wat overeenstemt met een jaarvolume van 410 miljoen m³.

Het blijft uiteraard jammer dat een dergelijke hoeveelheid zoet water wordt besteed aan de bestrijding van de verzilting van het kanaal. In de bereikte overeenkomst wordt daarom bepaald dat de voeding van 13 m³/sec. mag worden onderschreden, mits deze overschrijding wordt ondervangen door andere maatregelen die eenzelfde effect hebben op de beperking van het zoutbezwaar.

Om te voldoen aan de oorspronkelijke kwaliteit is een volume nodig dat, afhankelijk van de schuttingen en het verlies door verdamping, ca 20 m³/sec. bedraagt. In de praktijk betekent dit nu dat het minimaal debiet wordt verlaagd tot 13 m³/sec. Verdere verlaging is nog mogelijk door het nemen van maatregelen die de zoutpenetratie te Terneuzen reduceren. Dergelijke maatregelen zijn nog niet bekend maar kunnen bestudeerd worden. In elk geval zal het debiet steeds ten minste 5 m³/sec. moeten bedragen om watervlies door verdamping te compenseren. De reductie van de zoutpenetratie te Terneuzen betekent nu dat voor België een zoetwatervolume potentieel beschikbaar wordt.

Essentieel is wel dat zowel België als Nederland zich gezamenlijk inspannen om het zoutgehalte te beperken. Dit wederzijds overleg staat dan ook centraal in de voorliggende overeenkomst.

Alhoewel nu een verlichting van de Belgische verplichtingen wordt bereikt, mag evenwel niet uit het oog verloren worden dat het ook in het belang van België is om het zoutgehalte op het kanaal zo laag mogelijk te houden.

Art. 2.

Dit artikel bevestigt de levering van het oppervlaktewater van de Isabellapolder en de Zwarte-Sluispolder aan Nederland, onder voorbehoud evenwel dat dit water niet benodigd is voor de normale land- en tuinbouwbehoeften van deze polders. Nederland heeft een soort voorkeursrecht op dit water, maar indien

l'eau en question, mais s'ils ne prélèvent pas cette eau, elle peut être utilisée par la Belgique pour son propre compte (par exemple pour être expédiée à Kluizen).

Art. 3.

Cet article stipule que la Belgique doit veiller à ce que la qualité actuelle de l'eau soit maintenue.

Art. 4.

Cet article stipule que la Belgique ne peut rien entreprendre qui soit susceptible d'entraver l'écoulement de l'eau douce des polders visés vers les Pays-Bas. Y font exception, les mesures prises par la Belgique afin de couvrir les besoins normaux de l'agriculture et de l'horticulture.

Art. 5.

Cet article stipule que les Pays-Bas paieront à la Belgique une redevance de base de 0,14 FB/m³ (aux prix de 1974). Ce montant est indexé.

Art. 6.

Cet article autorise les administrations de l'« Isabellapolder » et du « Zwarte-Sluispolder », d'une part, et la Société de distribution d'eau « Watermaatschappij Zuid-West-Nederland » (dénommé auparavant Watermaatschappij « Zeeland »), d'autre part, à conclure entre elles les accords nécessaires pour la mise en œuvre des fournitures d'eau douce aux Pays-bas. En outre, l'accord déjà conclu par ces deux parties le 8 novembre 1974, se trouve confirmé.

Art. 7.

Cet article stipule que les différends pouvant naître lors de l'exécution de la convention en question, seront réglés par arbitrage.

Art. 8 et 9.

Ces articles contiennent les dispositions purement protocolaires requises.

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Ministre du Commerce extérieur,

H. DE CROO.

Le Ministre des Travaux publics,

L. OLIVIER.

Nederland dit water niet afneemt, mag het door België voor eigen doeleinden gebruikt worden (b.v. naar Kluizen).

Art. 3.

Dit artikel bepaalt dat België ervoor moet zorgen dat de huidige waterkwaliteit behouden blijft.

Art. 4.

Dit artikel bepaalt dat België niets mag ondernemen waardoor de afvoer van het zoet water van genoemde polders naar Nederland wordt belemmerd. Uitzondering hierop zijn de belemmeringen die België aanbrengt om te voorzien in de normale behoeften voor land- en tuinbouw.

Art. 5.

Dit artikel bepaalt dat Nederland aan België een vergoeding verschuldigd is van 0,14 BF/m³ (prijsspeil 1974). Dit bedrag wordt geïndexeerd.

Art. 6.

Dit artikel machtigt de besturen van de Isabellapolder en de Zwarte-Sluispolder enerzijds en de Watermaatschappij Zuid-West-Nederland (vroeger genoemd Watermaatschappij « Zeeland ») anderzijds om met elkaar de nodige overeenkomsten te sluiten, vereist voor de praktische uitvoering van de zoetwaterlevering aan Nederland. Bovendien wordt de overeenkomst bekrachtigd die op 8 november 1974 reeds tussen deze beide partijen werd gesloten.

Art. 7.

Dit artikel bepaalt dat de geschillen die bij de uitvoering van onderhavige overeenkomst zouden rijzen, bij arbitrage worden beslecht.

Artt. 8 en 9.

Deze artikelen bevatten de vereiste strikt protocolaire bepalingen.

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS.

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. DE CROO.

De Minister van Openbare Werken,

L. OLIVIER.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, huitième chambre, saisi par le Ministre des Relations extérieures, le 24 mai 1985, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi « portant approbation de la convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas modifiant le Traité conclu le 20 juin 1960 à Bruxelles au sujet de l'amélioration du canal de Terneuzen à Gand et du règlement de quelques questions connexes, et réglant la mise à disposition d'eau douce aux Pays-Bas par la Belgique suite à cette modification, signée à La Haye le 5 février 1985 », a donné le 19 juin 1985 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de

MM. :

P. VERMEULEN, *président de chambre*;
J. NIMMEGEERS,
W. DEROOVER, *conseillers d'Etat*;
F. DE KEMPENEER,
J. GIJSSELS, *assesseurs de la section de législation*;

Mme :

F. LIEVENS, *greffier assumé*;

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. DEROOVER.

Le rapport a été présenté par M. J. DE COENE, premier auditeur.

Le Greffier,
(s.) F. LIEVENS.

Le Président,
(s.) P. VERMEULEN.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 24ste mei 1985 door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het op 20 juni 1960 te Brussel gesloten Verdrag betreffende de verbetering van het kanaal van Terneuzen naar Gent en de regeling van enige daarmee verband houdende aangelegenheden en tot regeling van de terbeschikkingstelling van zoet water door België aan Nederland naar aanleiding van deze wijziging, ondertekend te 's-Gravenhage op 5 februari 1985 », heeft de 19de juni 1985 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

P. VERMEULEN, *kamervoorzitter*;
J. NIMMEGEERS,
W. DEROOVER, *staatsraden*;
F. DE KEMPENEER,
J. GIJSSELS, *assessoren van de afdeling wetgeving*;

Mevr. :

F. LIEVENS, *toegevoegd griffier*;

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer W. DEROOVER.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE, eerste auditeur.

De Griffier,
(get.) F. LIEVENS.

De Voorzitter,
(get.) P. VERMEULEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Relations extérieures, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Travaux publics,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Relations extérieures, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Travaux publics sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas modifiant le Traité conclu le 20 juin 1960 à Bruxelles au sujet de l'amélioration du canal de Terneuzen à Gand et du règlement de quelques questions connexes, et réglant la mise à disposition d'eau douce aux Pays-Bas par la Belgique suite à cette modification, signée à La Haye le 5 février 1985, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 23 avril 1986.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Ministre du Commerce extérieur,

H. DE CROO.

Le Ministre des Travaux publics,

L. OLIVIER.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Openbare Werken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Openbare Werken zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het op 20 juni 1960 te Brussel gesloten Verdrag betreffende de verbetering van het kanaal van Terneuzen naar Gent en de regeling van enige daarmede verband houdende aangelegenheden en tot regeling van de terbeschikkingstelling van zoet water door België aan Nederland naar aanleiding van deze wijziging, ondertekend te 's-Gravenhage op 5 februari 1985 zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 23 april 1986.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS.

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. DE CROO.

De Minister van Openbare Werken,

L. OLIVIER.

CONVENTION

entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas modifiant le Traité conclu le 20 juin 1960 à Bruxelles au sujet de l'amélioration du Canal de Terneuzen à Gand et du règlement de quelques questions connexes, et réglant la mise à la disposition d'eau douce aux Pays-Bas par la Belgique suite à cette modification

Le Gouvernement du Royaume de Belgique

et

le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas,

Considérant que le Traité conclu à Bruxelles le 20 juin 1960 entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas au sujet de l'amélioration du Canal de Terneuzen à Gand et du règlement de certaines questions connexes (ci-après dénommé : « le Traité de 1960 ») impose notamment aux deux parties de prendre, sur leurs territoires respectifs, les mesures voulues pour que, dans le canal à Terneuzen, à 2 200 m au sud de l'écluse ouest (« Westsluis », dénommée actuellement écluse centrale ou « Middensluis »), la teneur en ions chlore ne dépasse pas 3,5 g/litre, moyenne pour toute la profondeur du canal;

Considérant que les Pays-Bas, sur la demande de la Belgique, ont entrepris, dans le cadre du Traité en 1960, de nouveaux travaux portant sur l'approfondissement du canal et du bassin d'attente extérieur de l'écluse maritime ainsi que sur l'abaissement du seuil de la nouvelle écluse maritime;

Considérant qu'il est apparu difficile de respecter parfaitement la norme de qualité susvisée, notamment en raison des nouveaux travaux d'approfondissement et d'abaissement susmentionnés;

Considérant que la Belgique, eu égard à ce qui précède, est disposée à mettre à la disposition des Pays-Bas des eaux de surface belges puisées en dehors du canal, en compensation de la salinisation croissante des eaux de ce dernier;

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE A

Article 1er.

L'article 32 du Traité de 1960 est supprimé et remplacé par le nouvel article ci-après :

« Art. 32.

« Les deux Gouvernements prendront, sur leurs territoires respectifs, les mesures propres à assurer un niveau de salinité limité. Les services techniques des deux parties entretiendront des contacts en cette matière afin d'adapter ces mesures aux changements de circonstances. Ils ne prendront des mesures spéciales qu'après s'être consultés.

« Le Gouvernement belge veillera à ce que la quantité d'eau douce que la section belge du canal fournit pour alimenter la section néerlandaise ne descende pas en dessous du minimum normal, à moins qu'une insuffisance éventuelle de cet apport ne soit compensée par d'autres mesures permettant de contenir la salinité dans les mêmes limites.

« La quantité minimale normale d'eau douce à fournir, mesurée sur une période de deux mois, sera de 13 m³/sec. La quantité fournie sera calculée sur base de la quantité déversée dans la section belge du canal à hauteur de l'écluse du Tolhuis (« Tolhuissruw ») à Gand ou de l'ouvrage d'art qui le remplacera.

« Le Gouvernement néerlandais veillera à ce que la quantité d'eau salée entrant par les écluses de Terneuzen reste aussi faible que possible. »

CHAPITRE B

Art. 2.

La Belgique met à la disposition des Pays-Bas les eaux de surface de l'Isabellapolder et du Zwarte-Sluispolder, pour autant qu'elle ne soit pas nécessaire pour la régulation du niveau ou pour les besoins normaux de l'agriculture et de l'horticulture dans lesdits polders.

La Belgique se réserve en outre le droit d'utiliser pour son propre compte l'eau de surface non prélevée par les Pays-Bas, à condition que les autorités compétentes des deux parties se soient auparavant concertées.

OVEREENKOMST

tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het op 20 juni 1960 te Brussel gesloten Verdrag betreffende de verbetering van het Kanaal van Terneuzen naar Gent en de regeling van enige daarmee verband houdende aangelegenheden en tot regeling van de terbeschikkingstelling van zoet water door België aan Nederland naar aanleiding van deze wijziging

De Regering van het Koninkrijk België

en

de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

Overwegende dat het op 20 juni 1960 te Brussel gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België betreffende de verbetering van het Kanaal van Terneuzen naar Gent en de regeling van enige daarmee verband houdende aangelegenheden (hierna verder te noemen : « het Verdrag van 1960 ») onder meer de verplichting bevat voor beide partijen om door het nemen van maatregelen, elk op haar gebied, te bewerkstelligen dat in het kanaal te Terneuzen op 2 200 meter ten zuiden van de Westsluis (thans Middensluis geheten) een gehalte aan chloorionen van 3,5 gram per liter gemiddeld over de gehele diepte van het kanaal niet wordt overschreden;

Overwegende dat Nederland, op verzoek van België, ertoe is overgegaan in het kader van het Verdrag van 1960 verdere verdiepingen uit te voeren van het kanaal en van de buitenvoorhaven van de zeevaartsluis en verdere verlagingen aan te brengen in de nieuwe zeevaartsluis;

Overwegende dat de handhaving van bovenbedoelde kwaliteitsnorm niet volledig uitvoerbaar is gebleken, mede als gevolg van de hierboven genoemde verdere verdiepingen en verlagingen;

Overwegende dat België in verband met het vorenstaande bereid is, als tegemoetkoming wegens de toenemende verzilting van het kanaalwater, Belgisch oppervlaktewater, buiten het kanaal om, aan Nederland ter beschikking te stellen;

Zijn het volgende overeengekomen :

HOOFDSTUK A

Artikel 1.

Artikel 32 van het Verdrag van 1960 vervalt en wordt vervangen door het onderstaand nieuw artikel :

« Art. 32.

« De beide Regeringen zullen elk op haar gebied de nodige maatregelen treffen om te bewerkstelligen dat het zoutbezwaar beperkt blijft. De wederzijdse technische diensten zullen ter zake met elkaar in verbinding staan om deze maatregelen aan te passen aan de wisselende omstandigheden. Er zullen geen maatregelen van bijzondere aard genomen worden dan na overleg met de dienst van de andere Verdragsluitende Partij.

« De Belgische Regering zal ervoor zorg dragen dat de door het Belgische aan het Nederlandse gedeelte van het kanaal gebruikelijk minimaal toegevoegde hoeveelheid zoet water niet wordt overschreden, tenzij een eventuele onderschrijding van deze voeding ondervangen wordt door andere maatregelen die een zelfde effect hebben op de beperking van het zoutbezwaar.

« De gebruikelijke minimale hoeveelheid zoet voedingswater bedraagt 13 m³/sec., gemeten over een tijdsbestek van twee maanden. De toegevoegde hoeveelheid wordt berekend aan de hand van de bij de Tolhuissluw of het later vervangend kunstwerk te Gent op het Belgisch gedeelte van het kanaal ingelaten hoeveelheid.

« De Nederlandse Regering zal er zorg voor dragen dat de door de sluizen van Terneuzen toetredende hoeveelheid zout water zoveel mogelijk beperkt blijft. »

HOOFDSTUK B

Art. 2.

België stelt aan Nederland ter beschikking het oppervlaktewater van de Isabelpolder en de Zwarte-Sluispolder, voor zover dit niet benodigd is voor de beheersing van het peil in genoemde polders en voor de normale land- en tuinbouwbehoeften van genoemde polders.

Voorts behoudt België het recht om, in onderling overleg tussen de wederzijdse bevoegde autoriteiten, het oppervlaktewater, dat niet door Nederland wordt afgenomen, voor eigen doeleinden aan te wenden.

Art. 3.

La Belgique veillera à ce que la qualité des eaux de surface de l'Isabellapolder et du Zwarte-Sluispolder soit au moins maintenue.

Art. 4.

Sous réserve des dispositions de l'article 2, la Belgique s'abstiendra de toutes mesures ou de tous travaux susceptibles de réduire les quantités d'eau à prélever aux polders visés à l'article 3, ou d'entraver sensiblement l'écoulement des eaux de surface susvisées vers les Pays-Bas.

Art. 5.

Les Pays-Bas paieront à la Belgique une redevance de base de 0,14 franc (valeur au 8 novembre 1974) par mètre cube d'eaux de surface, quelle que soit la quantité prélevée. L'indexation de la redevance de base, ou toute autre modification de celle-ci, sera fixée d'un commun accord par les mandataires désignés à l'article 6.

Art. 6.

1. Les autorités compétentes belges et les autorités compétentes néerlandaises autorisent, les premières, les administrations de l'Isabellapolder et du Zwarte-Sluispolder, les secondes, la N.V. Watermaatschappij Zuid-West-Nederland sise à Goes, à prendre d'un commun accord les règlements qu'elles estiment nécessaires pour la mise en œuvre des dispositions du présent chapitre.

2. Les parties contractantes déclarent que l'accord conclu le 8 novembre 1974 à Assenede (Belgique) entre les polders susvisés et la société de distribution d'eau précitée, appelée à l'époque N.V. Watermaatschappij Zeeland, leur était connu et rencontrait leur assentiment. L'accord en question contenait déjà certaines mesures anticipant sur la présente convention et destinées à en préparer convenablement la mise en œuvre.

3. Sans préjudice des dispositions du premier alinéa du présent article, les parties contractantes considéreront comme étant une mise en œuvre au sens du premier alinéa du présent article les dispositions de l'accord visé au second alinéa qui seraient encore d'application au moment de l'entrée en vigueur de la présente convention.

CHAPITRE C

Art. 7.

Les différends entre les parties contractantes concernant l'exécution et l'application de la présente convention, et qui ne pourraient être résolus d'une autre manière, seront portés devant une commission d'arbitrage composée de trois membres désignés comme suit :

Chacune des parties contractantes nommera un arbitre dans les deux mois de la demande émanant d'une des parties contractantes requérant décision de la commission d'arbitrage. Dans les deux mois de leur nomination, ces deux arbitres en désigneront un troisième en qualité de président.

Si les délais ci-dessus ne sont pas respectés, et si en outre aucune autre mesure n'est prise, l'une ou l'autre partie contractante pourra inviter le président de la Cour internationale de Justice à procéder aux nominations nécessaires. Si ce président est ressortissant d'une des parties contractantes, ou s'il est empêché par d'autres motifs, les nominations incomberont au vice-président. Si le vice-président est également ressortissant d'une des parties contractantes, ou empêché lui aussi, les nominations seront effectuées par le membre de la Cour hiérarchiquement le plus proche qui n'est pas ressortissant d'une des parties contractantes.

La commission d'arbitrage tranche à la majorité des voix; ses décisions sont obligatoires.

Chaque partie contractante assumera les frais afférents aux activités de son arbitre, ainsi que les frais découlant de sa représentation dans la procédure devant la commission d'arbitrage; les parties contractantes supporteront à parts égales les frais du président et les autres frais.

CHAPITRE D

Art. 8.

En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, la présente convention ne s'appliquera qu'à son territoire en Europe.

Art. 9.

La présente convention entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant celui où les parties contractantes se seront informées de ce que les formalités requises en cette matière dans leurs pays ont été accomplies.

Art. 3.

België draagt er zorg voor dat de bestaande kwaliteit van het oppervlaktewater van de Isabellapolder en Zwarte-Sluispolder ten minste wordt behouden.

Art. 4.

Onder voorbehoud van wat bepaald is in artikel 2, zal België geen maatregelen treffen of werken uitvoeren, waardoor de aan de in artikel 3 genoemde polders te onttelen hoeveelheden water zouden kunnen verminderen of de afstroming van dat oppervlaktewater naar Nederland aanmerkelijk zou kunnen worden bemoeilijkt.

Art. 5.

Nederland betaalt aan België het basisbedrag van 0,14 frank (peildatum 8 november 1974) per kubieke meter afgenomen oppervlaktewater ongeacht de afgenomen hoeveelheid. De indexering van het basisbedrag of wijziging anderszins wordt vastgesteld in onderling overleg tussen de in artikel 6 bedoelde gemachtigden.

Art. 6.

1. De bevoegde Belgische autoriteiten machtigen de besturen van de Isabellapolder en de Zwarte-Sluispolder, enerzijds, en de bevoegde Nederlandse autoriteiten machtigen de te Goes zetelende N.V. Watermaatschappij Zuid-West-Nederland, anderzijds, om gezamenlijk die regelingen te treffen welke zij noodzakelijk achten voor de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk.

2. De overeenkomstsluitende partijen verklaren dat met hun voorkennis en instemming op 8 november 1974 te Assenede (België) tussen voornoemde polders en voornoemde watermaatschappij, toenmaals geheten N.V. Watermaatschappij « Zeeland », een overeenkomst werd gesloten waarin, vooruitlopende op de totstandkoming van de onderhavige overeenkomst en met het oog op een goede voorbereiding van de uitvoering ervan, reeds een aantal maatregelen zijn getroffen.

3. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid van dit artikel beschouwen de overeenkomstsluitende partijen de bepalingen van de in het tweede lid genoemde overeenkomst die nog van kracht zijn ten tijde van de inwerkingtreding van de onderhavige overeenkomst, als uitvoering in de zin van het eerste lid van dit artikel.

HOOFDSTUK C

Art. 7.

Geschillen tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de uitvoering en toepassing van de onderhavige overeenkomst welke niet op een andere wijze tot oplossing kunnen worden gebracht zullen worden voorgelegd aan een arbitragecommissie bestaande uit drie leden. De leden van de commissie worden benoemd als volgt.

Ieder van de overeenkomstsluitende partijen wijst één lid aan binnen twee maanden nadat één van de overeenkomstsluitende partijen om een uitspraak van de arbitragecommissie heeft verzocht. Beide leden wijzen gezamenlijk binnen twee maanden nadat zij zijn benoemd een derde lid aan dat als voorzitter zal fungeren.

Indien de hierboven bedoelde termijnen niet in acht zijn genomen en indien ook geen andere regeling is getroffen, kan iedere overeenkomstsluitende partij de president van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de president onderdaan zou zijn van een van beide overeenkomstsluitende partijen, of indien hij om andere redenen is verhinderd, dan worden de benoemingen verricht door de vice-president. Indien ook de vice-president onderdaan is van een van beide overeenkomstsluitende partijen of indien hij eveneens zou zijn verhinderd, dan worden de benoemingen verricht door het lid van het Hof dat onmiddellijk in de hiërarchie volgt en dat geen onderdaan is van een van de overeenkomstsluitende partijen.

De uitspraken van de arbitragecommissie, die met meerderheid van stemmen worden genomen, zijn bindend.

Iedere overeenkomstsluitende partij neemt voor haar rekening de kosten verbonden aan de werkzaamheden van haar eigen scheidsman alsmede de kosten van haar vertegenwoordiging bij de procedure voor het scheidsgerecht; de kosten van de voorzitter alsmede de overige kosten worden gelijkelijk verdeeld onder beide overeenkomstsluitende partijen.

HOOFDSTUK D

Art. 8.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt deze overeenkomst alleen voor het Rijk in Europa.

Art. 9.

Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de overeenkomstsluitende partijen elkaar hebben medegedeeld dat aan de daarvoor in hun landen geldende vereisten is voldaan.

En foi de quoi, les soussignés, dûment mandatés à cet effet, ont signé la présente convention.

Fait à La Haye, le 5 février 1985; en deux exemplaires originaux, chacun en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique,

F. BAEKELANDT.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas,

H. VAN DEN BROEK.

Ten blyke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze overeenkomst van hun handtekening hebben voorzien.

Gedaan te 's-Gravenhage op 5 februari 1985, in twee originele exemplaren, elk in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde de beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België,

F. BAEKELANDT.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

H. VAN DEN BROEK.